

μῆνας 8, ἡμέρας 7· ἔζησε δὲ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη 2, μῆνας 2 καὶ ἡμέρας 14 (α). Ἦν δὲ ἀνὴρ εὐεπής, καὶ ὡς ὁ χρονογράφος Ἐφραίμιος λέγει

ἴδρις σοφίας παντοδαπῆς καὶ λόγων,
ἐπήβολός τε δογμάτων τῶν ἐθνῶν·

Σώζεται τοῦ Πατριάρχου Ἰωάννου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πάπαν Ἰννοκέντιον τὸν Γ' κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα καὶ τῆς ἐν τῷ Συμβόλῳ προσθήκης.

Νικήτας Μαρωνείας (ἐπίσκοπος;) (β) ἦν χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα δὲ ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἤκμαζε κατὰ τὸ δεύτερον ἕμισυ τῆς δωδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Οὗτος ἔγραψε περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ συγγράμματος τοῦ Λατίνου Οὐγγωνος, ὃς ἐν ἔτει 1177 διέτριβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς τοποτηρητὴς τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου Γ' παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ. Τὸ σύγγραμμα τοῦ Νικήτα διαιρεῖται εἰς λόγους ἕξ πρὸς διάλογον ἐσχηματισμένους, ἐν οἷς Ἑλλήν καὶ Λατίνος παρίστανται διαφιλονεικοῦντες. Τοῦ πονήματος τούτου μνεῖαν ποιούμενος Γεώργιος ὁ Παχυμέρης λέγει, ὅτι διηρεῖτο ἐν πέντε λόγοις. „Ἐμπίπτει (λέγει, εἰς χεῖρας τοῦ Βέκκου) καὶ βίβλος ἄλλη τοῦ Μαρωνείας Νικήτα, ὃν ἡ μὲν μεγάλη Ἐκκλησία ἐν τιμίῳ εἶχε καὶ χαρτοφύλακα, ὕστερον δὲ ἡ μεγαλόπολις Θεσσαλονίκη ἀρχιερέα ἐπλούτησεν, ἐν ὅλοις πέντε λόγοις τὰ τῶν θεῶν Γραφῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνελίττουσα“ (γ).

(α) Cod. Tischend. IX ἀποκείμενος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας.

(β) Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν ἔτει 1166 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσης Συνόδου ὑπέγραψε καὶ „ὁ εὐτελής ἀρχιεπίσκοπος Μαρωνείας Νικήτας“. Βλ. *Maii Scriptor. veter. nov. Collect. Tom. 4.*

(γ) Γεωργ. Παχ. ἱστορ. τόμ. Α' σελ. 477 ἔκδ. Βόννης.

